

Efekt CSI w praktyce – zarówno wykład, jak i niniejszy skrypt zostały sporządzone na podstawie książki J. Stojer-Polańskiej: „Kryminalistyka w mediach”

1. Zagadnienie „efektu CSI” wraz z jego polskim odpowiednikiem
=> Iwinowe powiększanie zainteresowania kryminalistyką i jej naukami pokrewnymi, a ponadto wiara w jej nieomyślność i zdolność do rozwiązania każdej sprawy.
2. Oględziny miejsca:
 - organ dokonujący: Policja albo prokurator
 - sporządzenie protokołu – pomijane w serialach
 - stroje, które mają zapobiec kontaminacji - brak
 - wyznaczenie ścieżki dojścia – brak
 - podział ról – brak
3. Oględziny zwłok
Oględzin zwłok dokonuje się w przypadku podejrzenia, że do śmierci mogło dojść na skutek realizacji znamion czynu zabronionego pod groźbą kary.
Na miejscu ich znalezienia oględziny zwłok przeprowadza zawsze organ procesowy, który powinien korzystać z pomocy biegłego lekarza (z jego pomocy, biegły nie może działać zamiast organu).
Tymi organami procesowymi dokonującymi oględzin są:
 - prokurator,
 - w postępowaniu sądowym – sąd
4. Seriale:
 - brak prokuratora, oględzin zwłok dokonuje biegły lekarz
 - pomieszanie patomorfologa z lekarzem medycyny sądowej.
5. Daktyloskopia:

Punkt wyjściowy to przybycie na miejsce zdarzenia patrolu policyjnego, następnie ogradza się i zabezpiecza teren przed ingerencją osób trzecich. W dalszej kolejności przybywa ekipa techników kryminalistycznych pod nadzorem prokuratora.

Technicy ubrani są w specjalną odzież, mają pedzle, rękawiczki, numerki, miarki, aparat fotograficzny.

To prokurator (209 kpk) ma wiodącą rolę na miejscu oględzin.

Mamy 2 fazy typowania miejsc, gdzie pozostają ślady daktyloskopijne, a mianowicie:

1. faza statyczna – następuje wizualizacja śladów metodami optycznymi, nie ingeruje się we właściwości obiektów znajdujących się na miejscu zdarzenia
2. faza dynamiczna – dokonuje się wstępnych ujawnień metodami innymi niż optyczne.
Należy zauważyć, że wadą zastosowania metod dynamicznych może być uniemożliwienie dalszego wykorzystania śladu w laboratorium kryminalistycznym – np. pod kątem ekspertyzy DNA, dlatego lepiej jest zabezpieczyć ślad i następnie odesłać go do laboratorium.

W dalszej kolejności należy sporządzić dokumentację fotograficzną i szkic rysunkowy.

Na miejscu zdarzenia możemy znaleźć multum dowodów – jednak to prokurator ma wiodącą rolę w ich wyborze do badań – wybór wszystkich ceni dochodzenie albo śledztwo długotrwałym, pracochłonnym i kapitałochłonnym.

Organ zlecający ekspertyzę wydaje w tym przedmiocie POSTANOWIENIE.

Następnie pobiera się materiał porównawczy od osób żyjących bądź nie (tu różne metody).

W przypadku osób żywych na materiale powinny widnieć podpisy zarówno osoby daktyloskopowanej jak i daktyloskopującego.

Następnie przeprowadza się porównywanie w systemie AFIS – Automatyczny System Identyfikacji Daktyloskopijnej. 4 typy przeszukań:

Ślad – Karta

Ślad – Ślad
Karta – Ślad
Karta-Karta